tis, ehk et [illegible] gemast, ja et ta kunningast ahhastus[illegible], siis ütles ta temale: Sa tead, mu[illegible] Saul keik lausujad ja teädma mehhed siit maalt on ärrakautanud, miks pärrast tahhad sa siis mo hinge wörko, ja mind surma sata? Agga kui Saul temmale Jehowa jures wandus, et ta se asja pärrast mitte ei piddand nuhtlusse alla sama; siis küsis se naene tedda, kedda ta piddi saatma ta ette tullema, ja Saul ütles: Sada Samuelit mo ette tullema.

Ehk nüüd kül sesamma Sauli noudmine wägga rummal tö olli, sest et ei ükski lausuja üht siit ilmast ärralahkund hinge jälle seie ei woi sata, ei pörgustke, weel wähhem taewast; siiski sündis siin middagi, et Jummal sedda sallis, mis sedda wisi pealt nähha olli, kui olleks se lausuja naene sedda teinud, olgo nüüd, et kurrat issi Samueli näul ennast näitis,